

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO IM. JERZEGO KUKUCZKI W KATOWICACH										
WYDZIAŁ FIZJOTERAPII										
KIERUNEK: FIZJOTERAPIA										
PROFIL KSZTAŁCENIA: OGÓLNOAKADEMICKI										
Moduł	FIZJOTERAPIA KLINICZNA W CHOROBYCH WEWNĘTRZNYCH (FK)									
Przedmiot	FK W PULMONOLOGII									
Rodzaj przedmiotu	Obowiązkowy									
Koordinator przedmiotu	Dr Grażyna Osiadło									
Treści programowe przedmiotu oparte na dorobku naukowym pracowników AWF w Katowicach										Tak
GRUPA ZAJĘĆ	D. Fizjoterapia kliniczna									
Liczba godzin w poszczególnych semestrach i punkty ECTS	I ROK		II ROK		III ROK		IV ROK		V ROK	
	sem. 1	sem. 2	sem. 3	sem. 4	sem. 5	sem. 6	sem. 7	sem. 8	sem. 9	sem. 10
Wykład (godz./ECTS)										
Ćwiczenia (godz./ECTS)				26/1	26/1					
Praca własna (godz./ECTS)				13/0,5	13/0,5					
OCENA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	Zaliczenie na OCENĘ.									
CELE PRZEDMIOTU	<p>C1. Zapoznanie studentów z najważniejszymi jednostkami chorobowymi.</p> <p>C2. Przystwojenie podstawowych wiadomości niezbędnych do zastosowania fizjoterapii.</p> <p>C3. Zapoznanie studentów z metodami (modelami) usprawniania w zależności od schorzenia i etapu leczenia medycznego oraz chorób współistniejących.</p> <p>C4. Poznanie zasad prewencji pierwotnej i wtórnej wybranych schorzeń.</p>									
EFEKTY UCZENIA SIĘ										
Wiedza – efekty wymienione w standardach	<p>W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:</p> <p>D.W3. etiologię, patomechanizm, objawy i przebieg najczęstszych chorób w zakresie: kardiologii i kardiologii, pulmonologii, chirurgii, ginekologii i położnictwa, geriatry, psychiatrii, intensywnej terapii, onkologii i medycyny paliatywnej, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;</p> <p>D.W4. zasady diagnozowania oraz ogólne zasady i sposoby leczenia w najczęstszych chorobach w zakresie pulmonologii, w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie środków fizjoterapii;</p> <p>D.W9. ogólne zasady podmiotowego i przedmiotowego badania pulmonologicznego dla potrzeb fizjoterapii, ważniejsze badania dodatkowe i pomocnicze oraz testy funkcjonalne, przydatne w kwalifikacji i monitorowaniu fizjoterapii oddechowej;</p> <p>D.W16. założenia i zasady Międzynarodowej Klasyfikacji Funkcjonowania, Niepełnosprawności i Zdrowia (International Classification of Functioning Disability and Health, ICF).</p>									
Wiedza – efekty nie wymienione w standardach	W1. Student wykazuje znajomość i rozumie, w zakresie właściwym dla programu kształcenia, działanie specjalistycznego sprzętu oraz aparatury stosowanej dla potrzeb fizjoterapii.									
Umiejętności – efekty wymienione w standardach	<p>W zakresie umiejętności student potrafi:</p> <p>D.U33. przeprowadzić badania czynnościowe układu oddechowego, w tym spirometrię oraz zinterpretować wyniki badania spirometrycznego, badania wysiłkowego i badania gazometrycznego;</p> <p>D.U34. planować, dobrać – w zależności od stanu klinicznego i funkcjonalnego pacjenta – i wykonywać ćwiczenia w różnych chorobach układu oddechowego (ostrych i przewlekłych), w chorobach z przewagą zaburzeń restrykcyjnych oraz w chorobach z przewagą zaburzeń obturacyjnych;</p> <p>D.U35. wykonywać zabiegi z zakresu fizjoterapii oddechowej w różnych chorobach pulmonologicznych, stanach po urazie klatki piersiowej, stanach po zabiegach operacyjnych na klatce piersiowej oraz po przeszczepach płuc;</p> <p>D.U36. instruować pacjenta z chorobą układu oddechowego w zakresie wykonywania ćwiczeń w domu oraz stosowania środków prewencji wtórnej.</p>									
Umiejętności – efekty nie wymienione w standardach	U1. Student potrafi przeprowadzić proces nauczania ćwiczeń/technik, używając fachowego nazewnictwa, z uwzględnieniem aspektów rozwojowych i metodyki nauczania ruchu u pacjentów w różnym wieku z dysfunkcjami układu oddechowego.									
Kompetencje społeczne	<p>Student:</p> <p>KS1. jest świadomy konieczności posiadania wiedzy z wielu dyscyplin naukowych;</p> <p>KS2. potrafi dokonać samooceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności zawodowych, zdaje sobie sprawę z konieczności uzupełniania ich przez całe życie i inspirowania procesu uczenia się innych osób;</p> <p>KS3. nie podejmuje działań, które przekraczają jego możliwości i kompetencje, a w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu zasięga opinii ekspertów.</p>									

WARUNKI WSTĘPNE	Pogłębiona wiedza niezbędna do opisu budowy anatomicznej człowieka i funkcjonowania poszczególnych jego układów, ze szczególnym uwzględnieniem układu mięśniowo-szkieletowego, funkcjonowania narządów wewnętrznych oraz procesów zachodzących we wszystkich okresach życia. Wiedza z zakresu klinicznych podstaw fizjoterapii.
TEMATYKA PRZEDMIOTU	
<p>CWICZENIA:</p> <ol style="list-style-type: none"> Przeprowadzenie badania podmiotowego; ocena stanu chorego. Określenie celu terapii. Nawiązanie kontaktu z chorym; cele i główne zasady wykonywania fizjoterapii pulmonologicznej i innych technik fizjoterapeutycznych; Badania czynnościowe układu oddechowego. Pacjent z niewydolnością oddechową – zaburzenia wentylacji typu restrykcyjnego i obturacyjnego; Zastosowanie technik efektywnego oddychania; pozycja ciała a warunki pracy przepony, wzorce oddechowe i metody ich nauczania (oddychanie torem piersiowym i przeponowym), ćwiczenia mobilizujące klatkę piersiową, nauka efektywnego odkrztuszania. Zastosowanie efektywnego odkrztuszania i pozycji drenażowych – przewlekłe zapalenie oskrzeli, rozstrzenie oskrzeli; Wysiłkowe zapalenie opłucnej – pozycje ułożeniowe wg Bruce’a, fizjoterapia. Astma oskrzelowa i POChP – objawy kliniczne i zasady postępowania fizjoterapeutycznego; PSO w astmie oskrzelowej, wysiłek fizyczny w POChP; Postępowanie terapeutyczne i opieka nad chorym z zespołem Post – COVID – 19 (PC19). Różnice w cechach klinicznych między astmą oskrzelową a POChP; pink puffer/blue bloater. Bezdechy we śnie - postępowanie. Zapalenie płuc, gruźlica płuc – postępowanie fizjoterapeutyczne, zastosowanie odpowiednich technik oddychania. Trening fizyczny w leczeniu przewlekłych chorób układu oddechowego: astma oskrzelowa POChP. Zastosowanie programu rehabilitacji pulmonologicznej, zgodnie z okresem choroby i stanem funkcjonalnym pacjenta: umiejętność analizy stanu klinicznego. 	
LITERATURA PODSTAWOWA (* - numer z gwiazdką oznacza dzieło pracownika AWF w Katowicach)	
<ol style="list-style-type: none"> Kokot F.: Choroby wewnętrzne. PZWL Warszawa 2006. Kucio C., Nowak Z.: Trening fizyczny w wybranych chorobach narządów wewnętrznych. Dlaczego? Jak? AWF Katowice 2011. Kucio C., Nowak Z.: Fizjoterapia w wybranych chorobach narządów wewnętrznych. AWF Katowice 2015. *. Osiadło G., Nowak Z., Plewa M.: Zespół bezdechu sennego. Fizjoterapia Polska 2006, 6, (1), 81 – 85. *. Osiadło G.: Wybrane zagadnienia z fizjoterapii układu oddechowego. AWF Katowice 2009. 	
LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA (* - numer z gwiazdką oznacza dzieło pracownika AWF w Katowicach)	
<ol style="list-style-type: none"> Antczak A.: POChP w przypadkach klinicznych. PZWL Warszawa 2018. Farnik M., Trzaska – Sobczak M., Jastrzębski D., Pierzchała W.: Rehabilitacja w chorobach układu oddechowego. ŚAM Katowice 2005. *. Osiadło G.: Badania czynnościowe w diagnostyce układu oddechowego. AWF Katowice 2002. *. Osiadło G.: Fizjoprofilaktyka w pulmonologii. W: Kompendium fizjoprofilaktyki. M. Grygorowicz, M. Podhorecka (red.) UM Poznań 2020, 81 - 88. Rosławski A.: Woźniewski M.: Fizjoterapia oddechowa. AWF Wrocław 2001. Rosławski A.: Lecnicze ćwiczenia oddechowe w chorobach płuc. Med. Prakt., Kraków 2000. 	
WYBRANE PUBLIKACJE NAUKOWE PRACOWNIKÓW AWF W KATOWICACH DOTYCZĄCE TEMATYKI PRZEDMIOTU	
https://www.degruyter.com/downloadpdf/j/physio.2008.16.issue-1/v10109-009-0008-9/v10109-009-0008-9.xml core">https://pbn.nauka.gov.pl > core	
METODY NAUCZANIA	<ol style="list-style-type: none"> Prowadzenie zajęć klinicznych w formie omawiania zagadnień związanych z dysfunkcjami układu oddechowego. Przeprowadzenie fizjoterapii pulmonologicznej z udziałem pacjentów, leczonych na oddziale szpitalnym. Dyskusja na temat stanu pacjenta.
POMOCE NAUKOWE	<ol style="list-style-type: none"> Rzutnik multimedialny. Aparat do mierzenia ciśnienia. Sprzęt rehabilitacyjny dostępny w placówce. Przenośny spirometr.
PROJEKTY	
METODY ZALICZENIA	<ol style="list-style-type: none"> Ustne zaliczenie treści programowych. Przeprowadzenie ćwiczeń z pacjentem.
KRYTERIA OCENY EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	<ol style="list-style-type: none"> 2,0 – student nie osiągnął wymaganych efektów uczenia się (punktacja poniżej 50%) 3,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym (51 do 60%) 3,5 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dostatecznym plus (61 do 70%) 4,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobrym (71 do 80%) 4,5 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu dobrym plus (81 do 90%) 5,0 – student osiągnął efekty uczenia się w stopniu bardzo dobrym (91 do 100%)